

*Ai le
raspunde*

[Handwritten signature]

Dragă Dle Isac,

Acum trei săptămâni bunul meu Tată a trecut la vecinicie, iar in marea noastră durere cel dintâi, care nea trimis mângâiere, a fost - Tatăl Dtaie. Impreună cu ai mei am citit scrisoarea lui limpede, mărgăritar de adâncă filosofie, admirabil sentiment prietinesc. Scrisoarea datează din 17.Apr.a.c.și spunea intre altele: "...la senat eram mari prietini, acum văd, că: i-am premers cu 13 ani. Ce tânăr ești pre lângă noi: cu atâtea inaintări sociale și materiale ! Și Dta Te-ai ocupat cu glia. Ce ne așteaptă? ...."Ți-am premers in pierderea de Tată - e un sentiment sânt, adânc. E rândul meu a me reculege și a solicita ultimul paspartut !"...N'am cuvinte a-i da espresiune condolenței mele - a i f o s t și v e i f i o m u l m e u...." iar Dta consolează-Te și spune-i lui Roscher, că moartea nu e numai "ein Erfahrungstatsache"!..."Eu mă tot pregătesc - deși

nu mă tem de moarte,...”totuși deunăzi mă luară fiori de respiraare etc....”

Reculegându-mă sufletește la izvorul sănătății intelectuale și trupești al scumpului bătrân de 87 ani, care a fost Tatăl Dtale, - mă pregăteam să-i răspund.

La 22 Aprilie, deci cu 5 zile după data acestei scrisori, - mi-ai trimis tristul anunț: a plecat și El pe urmele tatălui meu.

Privind numele incadrat in negru al marelui, bunului om și român, vechi stejar pe câmpul de luptă și onoare, nedoborât nici când de valurile tulburi a decadenței, pe care o trăim - am avut clipe de adâncă emoții. Jam recitit și citesc mereu scrisoarea: in coincidență de trista fatalitate, cristalul literelor, cuvintelor lui limpezi, adâncul filosofiei lui, reoglundând marele adevăr al inevitabilului "consumatum est", - va rămânea pentru mine același izvor de reculegere, când gândul sfârșitului mă stăpânește.

Păstrez cu sfințenie scrisul lui - având sentimentul unei mari apropieri de Dta și ai Dtale, cărora

le trimit, împreună cu ai mei, regretul nostru adânc
pentru marea pierdere, înțelegându-o a c u m deplin.

Cu vechea prietinie:

Deva, 6.Mai 1932.

Petru Goga